

Sygn. akt I C 1640/13 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Stępniewski
Protokolant:	Katarzyna Besińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 czerwca 2014 r. w Legionowie sprawy
z powództwa (...)
przeciwko D. M.
o zapłatę
powództwo oddala.

UZASADNIENIE

(...) S.a r.l. z siedzibą w L. pozwem z dnia 17 grudnia 2013 r. wniósł przeciwko D. M. o zapłatę kwoty 225,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 200 zł od dnia 18 września 2013 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 25,43 zł od dnia 18 września 2013 r. do dnia zapłaty o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania pozwu, wskazano, że dochodzona kwota wynika z nieuregulowania przez D. M. zobowiązań wynikających z zawartej umowy z (...) (...) S.A., natomiast (...) S.a r.l. z siedzibą w L. na podstawie umowy cesji przejął od firmy (...) + (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec D. M. (k.1-3).

Pozwany D. M. nie odniósł się do twierdzeń powoda, nie stawił się na rozprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10.09.2012 r. J. L. Kierownik D. Bilingu (...) (...) S.A. wystawiła notę księgową nr: (...) (k. 10).

W dniu 28.09.2012 r. (...) (...) S.A. zawarł z (...) S.a r.l. z siedzibą w L. umowę szczegółową. W § 1 umowy wskazano, iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 grudnia 2009 r. ((...)) oraz w związku z rozstrzygnięciem Negocjacji przeprowadzonych przez strony i zakończonych w dniu 18.07.2012 r. Strony ustalają, że postanowieniami niniejszej umowy szczegółowej zostają objęte Wierzytelności wskazane w Liście Wierzytelności stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej umowy szczegółowej. W art. 3 umowy wskazano, iż przekazanie danych osobowych dłużników, których wierzytelności stanowią przedmiot niniejszej umowy szczegółowej, zostanie potwierdzone protokołem zdawczo – odbiorczym, stanowiącym załącznik nr 3 do niniejszej umowy szczegółowej (k. 16v.)

K. P. wystawił pismo – zawiadomienie skierowane do pozwanego, w którym poinformował go o umowie cesji (k. 14v.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów złożone do akt sprawy przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 § 1 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Zatem powód powinien udowodnić okoliczności określone w art. 509 k.c. i art. 510 § 1 k.c. dotyczące elementów przedmiotowo istotnych umowy przelewu, jej ważności oraz skuteczności tej umowy. Po myśli art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę (...). Powód wskazał, iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności nabył od (...) (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec zdefiniowanych w umowie dłużników. Wskazać należy, iż powód nie załączył umowy cesji wierzytelności a jedynie podpisaną w dniu 28.09.2012 r. przez (...) (...) S.A. z (...) S.a r.l. z siedzibą w L. umowę szczegółową do umowy szczegółowej. Z załączonej przez powoda umowy szczegółowej nie wynika jednak jakie wierzytelności, w jakiej wysokości i w stosunku do kogo zostały na ich podstawie zbyte. Na podstawie załączonych przez powoda dokumentów nie można stwierdzić, iż (...) (...) S.A. zawarł z pozwanym jakąkolwiek umowę. Ponadto, podkreślenia wymaga, iż brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, aby pośród zbytych wierzytelności znajdowała się również wierzytelność przysługująca (...) (...) S.A. w stosunku do pozwanego. Co prawda powód załączył Częściowy Wykaz Wierzytelność do umowy o przelew wierzytelności z dnia 2012-09-28, w którym wskazane są dane pozwanego i kwota 200 zł, ale jak wynika z okoliczności niniejszej sprawy w dniu 28.09.2012 r. zawarto umowę szczegółową do umowy cesji z dnia 18 grudnia 2009 r., a nie samą umowę cesji wierzytelności. Skoro nota obciążeniowa została wystawiona w dniu 10.09.2012 r. to przedmiotem umowy szczegółowej, której jak wynika z art. 1 negocjacje zostały przeprowadzone i zakończone w dniu 18.07.2012 r. nie mogła być wierzytelność wskazana w notie obciążeniowej załączonej do akt niniejszej sprawy, albowiem data noty obciążeniowej jest późniejsza, niż data zakończonych negocjacji. Nadto Częściowy Wykaz Wierzytelność nie został przez nikogo podpisany, nie jest także opatrzone żadną pieczęcią, a więc nie stanowi on nawet dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 k.p.c., zatem nie może stanowić dowodu z dokumentu w niniejszym postępowaniu. Pismo to nie jest także załącznikiem do umowy przelewu, jest to wyłącznie pismo samego powoda stanowiące dokument prywatny nie mający należytej wartości dowodowej, a zatem nie może stanowić dowodu przeniesienia opisanej w nim wierzytelności. Za niewystarczające w ocenie Sądu należy uznać także pismo - zawiadomienie skierowane do pozwanego przez K. P. (k. 14v.).

Na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach Sąd był w stanie ustalić jedynie, że w dniu 28.09.2012 r. zawarto umowę szczegółową do umowy cesji nieokreślonych wierzytelności, jak również, że w dniu 10.09.2012 r. (...) (...) S.A. wystawił notę obciążeniową i w nieustalonej dacie wystawiono – zawiadomienie do pozwanego o dokonany przelew wierzytelności. Nie wiadomo jednak czy wskazana w notie obciążeniowej kwota odpowiada faktycznemu stanowi zadłużenia pozwanego, jeśli takie zadłużenie pozwany posiadał. Nadto strona powodowa nie przedłożyła samej umowy cesji a jedynie umowę szczegółową do niej. Na marginesie już tylko wskazać należy, że nie przedłożono dowodu nadania pism, nie mówiąc o dowodzie jego doręczenia pozwanemu, a nadto brak jest dowodu wezwania nadanego przez pierwotnego wierzyciela. Tym samym, w ocenie Sądu, strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie istnienia oraz wysokości zadłużenia pozwanego.

Ponadto Sąd zważył, iż zgodnie z art. 58 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba, że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednio przepisy ustawy. Nieważność czynności prawnej, sąd uwzględnia z urzędu w każdym stanie sprawy, jeżeli zachodzą przesłanki nieważności czynności prawnej, przy czym sąd bierze pod uwagę stan faktyczny wykazany przez strony.

Jak stanowi art. 39 k.c jeżeli umowę w imieniu osoby prawnej zawarła osoba niebędąca organem tej osoby prawnej zachodzi nieważność tej umowy. Ciężar udowodnienia faktu, iż umowa zbycia wierzytelności z dnia 18.12.2009 r. i umowa szczegółowa do niej została zawarta w imieniu stron przez osoby uprawnione do jej reprezentowania w dacie dokonania tej czynności prawnej, obciąża powoda zgodnie z art. 6 k.c. Powód w żaden sposób nie udowodnił w szczególności poprzez złożenie samej umowy cesji wierzytelności jak i odpowiednich dokumentów, iż umowę przelewu zawarły osoby uprawnione do reprezentowania (...) (...) S.A. i (...) S.a r.l. z siedzibą w L. jako organ tej osoby prawnej. Dlatego sąd na podstawie faktów wykazanych przez strony uznał powyższą umowę za nieważną na podstawie art. 58 § 1 k.c i art. 39 k.c.

Mając powyższe na uwadze, wobec uzasadnionych wątpliwości co do twierdzeń strony powodowej, orzeczono jak w wyroku.